

Бѣя си събралъ народа  
Отъ деветъ села жътвари,  
Сѣ млаци булки, невѣсти,  
Невѣсти, млади девойки.  
Бѣя си седи срѣдъ нива  
Срѣдъ нива подъ зеленъ чадъръ,  
Дълъгъ си чубукъ пушеше,  
Хубави моми шетаха.  
Една му носа чешеше,  
Друга му хоро играе,  
Третья му чаша налива...

Стоянъ войвода не можалъ да се стърпи. Той се премъкналъ съ дружината си, разпръсналъ бейската стража, хваналъ самия бей, завелъ го въ планината, накаралъ го да освободи раята отъ неговата работа и да повърне всички пари, що е събралъ отъ народа.

Ала имало и лоши хайдути, които ходили ужъ да бранятъ раята, а тѣ нападали по пжтищата невинни хора, обирали ги, а често ги измжчвали и убивали за пари. Такива хайдути-обирници били много мразени отъ народа. Отъ тѣхъ всички се страхували. Съ тѣхъ плашели децата, като казвали: „мълчете, че ей сега хайдутитѣ ще дойдатъ и ще ни изколятъ“. И сиромашкитѣ деца бѣгали и се криели по тъмнитѣ стаи и скривалища.

**Народна сила.** — Добритѣ хайдути бранѣли народа, ала тѣ не били голѣма сила. Турцитѣ ги нападали съ силна полиция и голѣма войска, та или ги избивали, хващали, обѣсвали, набивали на колъ, или пъкъ ги прокуждали въ чужбина. Тогава раята оставала безъ защитници и за нея наставало още по-лошо. Много села, защото ужъ криели хайдутитѣ, бивали изгаряни и опустошавани. Народътъ,